

“Si tenim la majoria social, l'Estat espanyol no se'n sortirà mai”

La manifestació contra la sentència del Constitucional contra l'Estatut s'adreçava a Madrid, mentre que la manifestació de l'11 de setembre de 2012 i la Via Catalana, de forma més clara, al món i al govern. No hi ha cap missatge per a Madrid?

—La diada del 2012, el món ens va conèixer com a catalans, els vam dir que existíem com a país i volíem ser un estat, i ara hi ha un segon missatge, hem avançat i hem iniciat el procés per ser un estat d'Europa. Però també enviem un missatge als polítics catalans, pressionant-los perquè es convoqui ja la consulta i que la pregunta sigui clara. Pel que fa a Madrid, ja no hi hem d'establir cap comunicació. Amb la sentència del TC es va trencar el pacte constitucional i no tenim cap lligam amb Madrid, i d'altra banda, el nostre país és Catalunya i el nostre únic govern és la Generalitat. Per tant, només mirem al món i a casa nostra.

—El president Artur Mas ha dit que no hi ha marxa enrere en el procés. En quin sentit cal pressionar el govern català?

—Tenim clar que la consulta es farà, però volem que es convoqui ja i que la pregunta sigui clara, perquè ens trobem en un moment d'indefinició sobre la data de la consulta que fa mal al país. Si el referèndum es fa el 2014, s'ha de fixar data urgentment, perquè serà aleshores quan la gent en parlarà, hi haurà un debat real i molts ciutadans es replantejaran el seu posicionament.

—L'executiu català vol esgotar totes les vies possibles de diàleg amb Madrid abans d'enfrontar-s'hi convocant una consulta no tolerada per l'estat, justament perquè considera que amb el no al pacte fiscal es va anar massa ràpid.

—No podem dilatar en el temps el procés, perquè hi ha molta gent que ho passa malament al nostre país, i si no tenim les eines d'un estat no podem

Carme Forcadell (Xerta, 1956) és la presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana. Fa mesos que l'ANC treballa per la Via Catalana cap a la independència per acabar d'internacionalitzar la causa catalana i pressionar l'executiu català perquè posi data i pregunta a la consulta de forma urgent.

sortir de la crisi. Ara tenim un estat que no sols no ens ajuda sinó que ens posa pals a les rodes a totes les propostes que fa el govern català. Com més retardem la consulta, més retardem la sortida de la crisi.

—Quin és el pla B de l'ANC si el Govern català no posa data a la consulta immediatament?

—No demanem que se celebri immediatament, sinó que es fixi una data. I el govern pot fixar la data i paral·lelament continuar negociant amb Madrid. No demanem pas que no negociï, però algú es creu que l'executiu espanyol no sap que volem fer aquesta consulta? Quina negociació hi ha si cada dia de Cospedal diu el que contestarà al govern català i la senyora Camacho fa exactament igual? Els catalans no podem estar dilatant aquest procés esperant una resposta de Madrid, perquè això va en contra dels nostres interessos com a poble. Donem suport a la consulta perquè entenem que és un pas lògic cap a la independència, abans o després d'unes eleccions.

JORDI PLAY

Carme Forcadell assegura que retardar la data de la consulta i la pregunta “fa mal al país”, i demana al president Artur Mas que arrenqui urgentment el procés per permetre el debat real al carrer.

—**I si la consulta no fos possible?**

—Si no es pot fer la consulta perquè Madrid ho impedeix, no reconeix els resultats o arribés a suspendre l'autonomia, demanarem al govern que declari la independència, amb eleccions plebiscitàries o sense. Qualsevol via democràtica és vàlida, i de moment els representants del Parlament són els nostres representants legals. De fet, l'ANC ja té en marxa la campanya "Signa un vot per a la independència", que ja va en aquesta línia de reforçar aquest hipotètic escenari a mitjà-llarg termini.

—**En unes eleccions plebiscitàries, seria partidària d'una coalició de partits independentistes?**

—És una opció que hauríem de parlar, però sembla més raonable ara mateix compartir el primer punt del programa i cadascú que defensi la seva ideologia social.

—**En qualsevol cas, amb més indefinició sobre la data, tant l'estat com els partits unionistes de Catalunya poden maniobrar més contra el dret democràtic a la consulta. Pot ser determinant en el resultat, aquesta guerra bruta que ja han començat?**

—Si tenim la majoria social, l'Estat espanyol ja pot fer el que vulgui que no se'n sortirà mai, perquè en el segle XXI i en el marc de la Unió Europea, la voluntat de la majoria és imparable.

—**Aquesta majoria social per la independència ja hi és?**

—Pensem que sí, però s'ha de consolidar. Per això el fet de convocar la consulta és urgent, perquè la gent en parli i que el govern espanyol en parli. Això ajudarà a clarificar moltes coses i a desfer mentides.

—**Amb tot, hi ha un gruix important d'indecisos, susceptibles de ser influïts per les mentides construïdes pel PP, el PSOE-PSC i C's a Catalunya sobre els efectes de la independència.**

—Arribar als indecisos és l'objectiu més important de l'Assemblea. Racionalment veuen bé la independència, però emocionalment se senten lligats a Espanya. I és normal, perquè molts d'ells hi han nascut o hi tenen famílies. Malgrat que fem la cadena humana i molts altres actes, el principal repte fundacional de l'ANC són els indecisos. Convèncer-los explicant-los que necessitem que comparteixin amb nosaltres aquest projecte, perquè estem segurs

que és un bé per a tots els catalans. Som un sol poble, i l'estat propi ens millorarà la vida a tots, amb un país més just, més democràtic i més pròsper.

—**Els unionistes acusen l'independentisme de voler provocar una trencadissa social estigmatitzant persones pel seu origen i obligar a renunciar als sentiments. Com expliqueu als indecisos que es tracta d'un projecte inclusiu?**

—És que no cal renunciar a res! Moltes persones ara pensen que votar a favor de la independència significa renunciar a la seva identitat i a la seva llengua, i fins i tot que estan traïnt la seva història personal. No els demanem que renunciïn a la seva llengua, ni a la seva identitat ni als seus orígens; al contrari, els demanem que comparteixin amb nosaltres un projecte de ciutadania. Ells són d'aquí, els seus fills han nascut aquí i tots volen una vida millor i més justa per als seus fills i néts. Poden sentir-se com vulguin.

—**Aquest és el flanc més important que cal combatre.**

—És el més complex, sens dubte. Si jo me'n vaig a viure a Itàlia, no deixaré de sentir-me catalana, però si a mi el govern italià m'ofereix una vida millor per als meus fills i els meus néts, ajudaré en tot el que pugui aquest govern. Què els impedeix sentir-se igualment espanyols? Som al segle XXI, no hi ha fronteres. Que passa res, si anem a França o a Andorra? I sobretot, el que hem d'explicar molt bé és que no anem contra ningú. No anem contra Espanya, el poble espanyol és tan digne com qualsevol altre poble, però nosaltres volem fer el nostre camí perquè no ens entenem amb l'Estat espanyol. Després de tres-cents anys hem vist que no ens defensa com a poble, és un estat que només ens vol com a espanyols, però no com a catalans. I nosaltres no tenim per què renunciar a la nostra identitat, de la mateixa manera que no volem que els espanyols que viuen a Catalunya renunciïn a la seva identitat.

—**Unió i el PSC han reclamat que la Via Catalana no fos per la independència sinó pel dret a decidir. No s'ha canviat el lema i han rebutjat donar-hi suport. Esperàveu una altra actitud d'aquests dos partits?**

—Amb la diada de 2012 va passar el mateix. Unió va dir que no hi aniria i

JORDI PLAY

després hi vam trobar dirigents a títol personal. Pel que fa al PSC, com a mínim hi ha un avanç, enguany ha donat llibertat de decisió als seus dirigents i militants, el 2012 ni això.

—**Aquesta vegada el partit no sancionarà ningú amb multes si van a la Via Catalana...**

—Sigui com sigui, ha fet un petit pas, si bé és cert que el PSC ha sofert un procés una mica convuls.

—**Heu rebut pressions que vagin més enllà de les habituals per part de partits polítics per a influir en el lema o l'organització de la Via Catalana?**

—Pressió directa, no. Tret de la carta d'UDC en què es demana el canvi de lema, les propostes que hagi fet algun partit han estat a través de la premsa. Tampoc rebem cap subvenció, per tant, la pressió que se'ns pugui fer és molt relativa.

—**Enteneu que el president de la Generalitat no participi a la Via?**

—Ens hauria agradat que Artur Mas hi hagués estat, perquè en aquest procés anem plegats. Per primera vegada en la història, la Generalitat, el Parlament i la societat civil anem junts, ells al davant i nosaltres al darrere, o al costat. I la Via Catalana era una manera de visualitzar aquest suport i la unitat. Ara bé, també valorem molt positivament que el president ens rebí abans de la Via Catalana, no sols que ens doni suport. Si la manifestació de l'11-S de 2012 no hagués estat un èxit, Artur Mas no ens hauria rebut i avui encara estaríem parlant del pacte fiscal. Hi ha hagut un canvi molt important al país, però també d'actitud per part del govern a l'hora d'escoltar la societat civil.

—**Quin suport podem esperar de la comunitat internacional?**

—Fins que no fem el pas, la Unió Europea no es decidirà. Fins ara, el govern català ha parlat però no ha fet res. Ni ha convocat la consulta ni ha fet cap decla-

ració oficial, per tant, a nivell internacional ningú no vol pronunciar-se, perquè significaria enemistar-se amb l'Estat espanyol sense que en realitat hagi passat res. Quan passi, es posicionaran. Però és clar que en el context del segle XXI, i quan el primer punt del tractat de la UE és preservar la pau i la democràcia, és molt difícil que la UE posi cap problema a Catalunya. Hi haurà pressions diplomàtiques brutals d'Espanya, això segur, perquè ja sabem que Espanya ha estat pressionant la UE i moltes ambaixades del món, però malgrat això no han aconseguit declaracions en contra. Dins d'Europa és molt difícil justificar que no deixes votar algú. Escòcia podrà votar i Catalunya no? Quina diferència hi ha entre Catalunya i Escòcia? Que la Gran Bretanya és un estat democràtic i Espanya no. Angela Merkel va demanar un informe sobre el procés català i les seves conseqüències. És un indicador clar que la qüestió ja es tracta a la UE.

—**La foto de la Via Catalana donarà la volta al món. Serà la campanya més potent que pot fer una societat democràtica.**

—Precisament hem fet la Via Catalana perquè dins de la memòria col·lectiva el referent mundial que existeix en aquests moments és la Via Bàltica. De manifestacions, se n'han fet moltes, a tot el món; en canvi, de cadenes humanes, se'n deuen haver fet dues. La Via Bàltica era pel mateix objectiu que Catalunya, i en dos anys van aconseguir la independència. I d'altra banda, significava un repte més per demostrar que som un país que s'organitza de manera cívica i té èxit. La Via Catalana és un primer assaig per demostrar al món que som un país democràtic i organitzat, preparat per a una cosa més complicada, que és organitzar un estat. Què no podem aconseguir si treballem junts societat civil i institucions?

Gemma Aguilera